

Ето едно ефтино, просто, красиво и практично изобретение! Такива фенерчета Исакъ въ изобилие направи и за своитѣ другари.

Той е първия, който изнамерилъ книжното хвърчило съ особена форма и научилъ другаритѣ си да го пушатъ. То се харесало на всички и станало любимо развлѣчение на децата презъ време на почивка.

Самъ Нютонъ решилъ да изненада и по-възрастнитѣ съ своето хвърчило. Избралъ една съвсемъ тъмна нощъ и съ единъ свой приятелъ пушалъ на голѣма височина грамадно книжно хвърчило съ вързанъ на опашката му книженъ фенеръ. На другия день изъ града се приказвало само за появилата се нощесъ „комета“.

Като доставялъ на децата разнообразни развлѣчения, самъ Нютонъ, мълчаливъ и замисленъ, рѣдко вземалъ участие въ шумнитѣ имъ игри. Цѣлото си свободно време той предпочиталъ да прекарва въ работа: постоянно нѣщо рѣжелъ, рендосвалъ. Съ своитѣ оскѣдни срѣдства си набавилъ необходимитѣ инструменти и се трудѣлъ надъ различни изобретения.

Когато близо до Грентемъ почнали да строятъ вѣтрена мелница, Нютонъ всѣки день отивалъ на строежа и съ часове прекарвалъ тамъ. Следъ нѣколко време повикалъ другаритѣ си въ квартирата. Като се приближавали до кѣщата, той имъ посочилъ нѣщо на покрива. Общъ викъ и очудване се разнесълъ у децата, като видѣли, че на покрива вече има малка движеща се мелница, точно копие на строящата се такава, която се движела отъ вѣтъра, съ сѣщински мелнични крила.

Не следъ дълго време младиятъ изобретателъ